

[Oluf Pedersen.]

Kornloven, og jeg vil derfor gerne have Ministerens Begrundelse for, hvorfor man stadig væk opkræver dette Beløb som Korn-told.

Man maa jo — hvad ogsaa de forskellige Ordførere har været inde paa — dybt beklage, at det skal være nødvendigt med en Lovgivning som den, der her er stillet Forslag om, og jeg er for saa vidt enig med de ærede Medlemmer, der har fremhævet, at en Lovgivning som den her foreslaaede er en haard Døm over Regeringens Politik. Jeg vil ogsaa give Tilslutning til, at der maa ske en dybt-gaaende Ændring i denne Regerings Politik. Men naar jeg har givet Tilslutning i saa stort Omfang til Venstre, Konservative og Det frie Folkeparti, ja, saa maa jeg nødvendigvis tage Afstand fra det, man mener denne Ændring skal bestaa i. For hvis man ser paa Forholdene, saadan som de er i Virkeligheden, og er klar over, at det er Rentebyrden, der er en af Hoved-fejlene, maa man jo nok sige, at det at gaa til en Nedsættelse af Ejendomsskatterne, saa at der kan blive Plads til endnu flere Renter, vilde være en køn Hjælp at byde Landbruget. Og hvis man, — hvad det ærede Medlem Hr. Hartel var inde paa — vilde følge de Humbugsforanstaltninger, som er foreslaaet i L. S.-Pjecen, ja, saa var man nok vel rejst. Det vilde være interessant, hvis man vilde tage en saglig Drøftelse af de mærkværdige Forslag, som der er fremsat fra L. S.s Side, Forslag, som enhver sagkyndig straks vil se ikke har det ringeste at gøre med Løsning af Krisen. Nej, det, som skal til, er selvfølgelig det stik modsatte. Og det er jo let forstaaeligt, naar man blot fastholder, at nu staar Venstre og Konservative her og er uskyldige, og Det frie Folkeparti melder sig ogsaa som den uskyldige Part. For hvad er nemlig Forholdet? Det, der er sket indtil Dato, er, at man fra Regeringens Side har fulgt de Anvisninger — helt eller delvis —, som er angivet af Venstre, Konservative og Det frie Folkeparti. Det er jo netop Fejlen. Fejlen er altsaa ikke, at man *ikke* har rettet sig efter dem; Fejlen er, at man i alt for høj Grad har rettet sig efter de slette Anvisninger, som er givet fra den Side. Men man har dog ikke helt rettet sig efter dem.

Jeg nævner her, at den 26. April 1935 stillede Det konservative Folkeparti i Rigsdagen Forslag til Lov om en varig Kornordning. Dette Forslag var udformet saadan, at hvis det var blevet vedtaget, vilde man i Dag have haft en Korntold paa 5 Kr. pr. Tønde. Det vil sige, at de stakkels Mennesker, som havde haft den daarlige Høst, vilde være kommet til at betale et mægtigt Beløb, medens Loven vilde være til Fordel for dem, der havde haft en forholdsvis god Høst — for saa vidt en god Karakteristik af den konservative Politik, der jo gaar ud paa, at dem, der har meget, skal mere gives. Men det er bunduretfærdigt, og man maa rigtignok være glad for, at Regeringen — selv om den laver meget galt — dog ikke har fulgt de Ønsker, man fremsatte fra konservativ Side.

Men det, som Regeringen skulde være klar over, efter at man har fulgt Venstres, Konservatives og Det frie Folkepartis Linier, er det elendige Resultat, det gav — for selvfølgelig er det et elendigt Resultat, naar vi her i Rigsdagen i denne Vinter skal have det ene Hjælpeforslag til Landbruget efter det andet. Det er jo helt urimeligt, at vi i Rigsdagen overhovedet skal beskæftige os med Almisselovgivning over for Landbruget — Almisselovgivning, der jo aldrig kan hjælpe Landbruget en Døjt, men som blot er Udtryk for, at man har mishandlet Landbruget i Forvejen. Det, der naturligvis skal ske, er, at man sikrer Landbruget retfærdige Vilkaar, men retfærdige Vilkaar kan man ikke sikre Landbruget ved, at man kunstigt forhøjer Prisen paa det, det sælger. Man kan kun skaffe Landbruget retfærdige Vilkaar, naar man afskaffer den Varefordyrelse, der gør, at Landbruget maa udrede Driftsomkostninger, som intet har at gøre med, hvad der er retfærdigt. Det er Varefordyrelsen, de forhøjede Driftsomkostninger, som efter mit Skøn koster Landbruget ca. 300 Mill. Kr. om Aaret, og hvoraf hver eneste Øre er en uretfærdig Byrde for Landbruget. Det er disse 300 Mill. Kr., der maa sættes ind over for, men vil man afskaffe denne Varefordyrelse, vilde det da være det urimeligste Middel at tage i Brug, hvis man fulgte de Forslag, som har været fremsat særlig fra L. S.s Side, og lavede mere Varefordyrelse i Stedet for at afskaffe den, der allerede findes.